

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20637/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Стојан Такић из ..., против тужене Републике Србије – Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради заузећа и накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 219/24 од 05.06.2024. године, на седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 219/24 од 05.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 219/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 621/23 од 06.03.2024. године ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на основу накнаде за фактички експроприсану непокретност описану у овом ставу изреке, а сразмерно сувласничком уделу тужиоца од 20/42 у површини од 84 м², исплати износ од 49.162,00 са законском затезном каматом од 06.03.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 219/24 од 05.06.2024. године, потврђена је првостепена пресуда, а жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за исплату износа на име накнаде за фактичку експропријацију, тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован, јер он није доказао да га је тужена депоседирала. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредби материјалног права, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. На основу изнетог је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је недозвољена.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради исплате тужилац је поднео 07.08.2023. године, а вредност предмета спора је 49.162,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**